

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 90/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, у парничном поступку по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ћаловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради исплате новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Пожеги за поступање у предмету Основног суда у Ужицу Прр 16/25.

Образложење

Основни суд у Ужицу је уз допис од 31.03.2025. године Врховном суду доставио предмет Прр 16/25 уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је наведено да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије – Министарства правде – Основни суд у Ужицу, ради накнаде неимовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу – Судска јединица Бајина Башта Р1 46/23.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону

месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

У конкретном случају, тужилац је дана 28.03.2025. године поднео тужбу Основном суду у Ужицу, у којој је наведено да је правноснажним решењем тог суда Р4в 2/25 од 10.02.2025. године усвојен приговор тужиоца као предлагача, за заштиту права на суђење у разумном року и утврђено да је подносиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу – Судска јединица Бајина Башта Р1 46/23. Тужбеним захтевом се тражи да се обавезе тужена Република Србија – Министарство правде – Основни суд у Ужицу да тужиоцу, на име обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, исплати одређени новчани износ са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Имајући у виду да је у поднетој тужби као орган тужене Републике Србије – Министарство правде, означен и Основни суд у Ужицу, чијим поступањем у предмету Р1 46/23 је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року, по оцени Врховног суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић